Dosar nr.1-1/2025
Nr. PIGD 1-25000665-46-1-02012025

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

03 februarie 2025 **or. Floreşti**

Judecătoria Soroca (sediul Florești)
Instanţa de judecată compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moșneguțu
Grefier Igor Sorocean
Cu participarea procurorului Vasile Revencu
Avocatului Alexandru Lungu
Inculpatului Cebănelu Valeriu
Părții vătămate minore ***** și reprezentantului legal Volcov Lidia.
Judecând în şedinţă de judecată publică, în procedura simplificata cauza penală privind învinuirea inculpatului,

Cebănelu Valeriu ***** născut la ***** în s.***** r-nul Florești, moldovean, cet. al R. Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, cinci copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, condamnat prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 04.12.2024 în temeiul art. 201/1 al.1) lit.a) Cod penal la un an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de un an, domiciliat s.*****, cod personal *****

-Retinut, arestat pe cauza penala mentionată nu a fost, posedă limba de stat, informația privind drepturile şi obligaţiile i-a fost înmînată la timp; rechizitoriul i-a fost înmânat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin. (2) lit. c/1 Cod Penal, ”*vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii, săvârşită cu bună ştiinţă asupra unui minor”*.

Cauză judecată conform art.364/1 CPP RM, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
Procedura de citare legală executată

Procurorul Vasile Revencu s-a pronunţat pentru recunoașterea inculpatului Cebănelu Valeriu culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 al.2) lit.c/1 Cod penal și de stabilit ca pedeapsă 5 ani închisoare. Conform art. 85 CP prin cumul de sentințe de stabilit definitiv o pedeapsă de 6 ani închisoare cu

executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată de 640 lei.

Reperzentantul legal al părții vătămate minore *****- Volcov Lidia a fost solidară cu pedeapsa propusă de acuzator..

Avocatul inculpatului Alexandru Lungu a solicitat instanței aplicarea față de inculpat a unei pedepse cu închisoare, în limita minimă prevăzută de sancțiunea atricolului 152 al2) lit.c/1) Cod penal cu aplicarea art. 80/1 Cod penal. Confprm art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Inculpatul Cebănelu Valeriu a susținut cele propuse de apărătorul său, menționând că regretî cele întîmplate.

În baza materialelor cauzei penale, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă săvârșite de către inculpat:

Cebănelu Valeriu la 26 septembrie 2022, în jurul orei 14^{00}, aflîndu-se în preajma gospodăriei sale amplasată în s. ***** r. Florești, în urma unui conflict apărut cu minorul *****, a.n. *****, cu scopul cauzării vătămărilor corporale, intenţionat, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu un obiect din lemn peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale sub formă de: contuzia articulației genunchiului stîng, fractură închisă a osului V metatarsian picior pe dreapta cu deplasare minimă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și conform raportului de expertiză medico-legală nr. ***** din 11.10.2022 se califică ca Medii.

Prin acțiunile sale intenționate, Cebănelu Valeriu, a săvârșit infracțiunea prevăzută de **art. 152 alin.(2) lit.c/1** Cod penal, după semnele calificative: vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii, săvârșită cu bună ştiinţă asupra unui minor.

Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară din 03.02.2025 până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Cebănelu Valeriu a înaintat o cerere olografă şi semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364/1 din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele şi probele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu solicită administrarea altor probe şi se căiește de fapta comisă.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Alexandru Lungu care acționează în interesele inculpatului Cebănelu Valeriu în temeiul mandatului nr. MA nr.***** din 27.12 2024 (f.d.96), în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Vasile Revencu, precum și reprezentantul legal al părții vătămate minore *****- Volcov Lidia în ședință de judecată nu au ridicat obiecții cu privire la admiterea cererii inculpatului.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364/1 , alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364/1 , alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Cebănelu Valeriu din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședința de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheierea din 03.02.2025 cererea inculpatului Cebănelu Valeriu cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriile în spețe sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [***a se vedea Hermi împotriva Italiei (MC), par. 74; Sejdovic împotriva Italiei (MC),*** par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător ales de el, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată. Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

Inculpatul Cebănelu Valeriu în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a recunoscut întregime vinovăția în comiterea faptei încriminate, menționând că îi pare rău, se căiește și solicită să nu fie prea aspru pedepsit, relatând, că la 26.09.2022 în jurul orei 14.00 se afla acasă, când a auzit niște zgomote în lanul de porumb, care se află la o distanță de circa 50 m etri de la casă. Fiind enervat, a mers să vadă ce se aude. În lanul de porumb se aflau doi copii ***** și *****, care mergeau. A luat de undeva un băț din lemn și a început a le aplica lovituri aceștor copii. Pe unul din ei, ***** l-a lovit mai tare. Dar nu-și amintește de câte ori l-a lovit.

Deoarece îi era rușine să privească în ochii părinților, acestui copil , nu a mers să-și ceară scuze, nici nu a contribuit material la tratamentul copilului. Îi pare rău de cele comise și se căiește.

Probele pe care instanța întemeiază concluziile și aprecierea lor:

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludentei şi utilității lor, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului Cebănelu Valeriu în săvârșirea faptei lui imputată şi-a găsit confirmare în ședința de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către însăși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală, prezentate la cauză de către acuzatorul de stat și recunoscute de către inculpat și anume:

- **Declaraţiile părții vătămate minore** ***** *****, care a declarat că: locuiește în sat. ***** r. Florești, împreună cu trei frații, mama Volcov Lidia și tatăl său care la moment este plecat la muncă peste hotarele Republicii Moldova. Este elev în clasa a treia la școala din sat. ***** r. Florești. La data de 26.09.2022 a finisat ultima lecție și se întorcea acasă împreună cu un prieten care îi este și vecin, minorul *****, care este elev în clasa a patra la aceeași școală din s. ***** r. Florești. În jurul orelor 13.30, ei doi au ajuns acasă în sat. ***** r-nul Florești și au trecut pe o cărărușă din preajma grădinii cet. Cebănelu Valeriu din aceiași localitate. Nu era prima dată cînd se întorceau acasă pe cărărușa dată. La un moment dat, a observat cum cet. Cebănelu Valeriu fără careva motiv a început să alerge înfuriat spre ei cu o bîrnă din lemn în mînă. Ei s-au speriat de ultimul și au intrat în grădina cu porumb. Ulterior cet. Cebănelu Valeriu a intrat după ei în porumb și l-a prins pe minorul ***** și l-a lovit de căteva ori cu bîrna din lemn peste picioare. După ce ***** a reușit să fugă Cebănelu Valeriu s-a întors spre el și a început să î-l lovească ulterior și pe el. L-a prins deoarece în acel moment el a ieșit din porumb și s-a împiedicat și a căzut jos în vița de vie de lîngă grădina cu porumb. Cebănelu Valeriu a început să î-l lovească foarte tare cu bîrna din lemn peste picioare și la un moment dat a simțit o durere acută la picior. Cebănelu Valeriu l-a apucat de haine și l-a trîntit în pămînt și din spusele lui era supărat deoarece î-i bănuia că ei au furat porumb. A observat că era în stare de ebrietate avansată. Cebănelu Valeriu l-a lăsat la pămînt și a plecat. Piciorul îl durea foarte tare și a ieșit tîrîndu-se în drum unde o vecină de a lui Cebănelu Valeriu a eșit să î-i aducă apă și la scurt timp s-a apropiat și mama sa Volcov Lidia care a sunat la serviciul unic 112. Mai apoi, la fața locului a venit salvarea și angajați de poliție. Împreună cu mama sa, au plecat ulterior cu salvarea la Spitalul Raional Florești pentru acordarea ajutorului medical.

- **Declaraţiile martorului Volcov Lidia** ***** care a comunicat că: locuiește în s. ***** r. Florești împreună cu soțul Volcov ***** care la moment este plecat la muncă peste hotarele Republicii Moldova și cinci copii minori de care îngrijește la moment. Fiul său ***** învață în clasa a treia din sat. ***** r-nul Florești. La data

de 26.09.2022 fiul ***** a plecat la școală și ea cunoștea că avea lecții pînă la ora 13.00, după care el revenea acasă împreună cu minorul ***** care locuiește în vecinătate. În jurul orei 14.00, a fost sunată de vecina Laptinov Olesea și i-a comunicat că la intrare în sat. ***** cet. Cebănelu Valeriu lîngă gospodăria sa l-a bătut tare pe fiul său și să plece de urgență la fața locului. A eșit de urgență din casă și cînd a ajuns lîngă gospodăria cet. Cebănelu Valeriu la văzut jos la pămînt pe fiul său ***** care plîngea și avea picioarele vinete și nu putea să calce pe piciorul drept și acuza dureri foarte mari. În drum era și o vecină de a lui Cebănelu Valeriu care a scos niște apă și Laptinov Olesea care a sunat-o și i-a comunicat despre cazul dat. S-a apropiat de ograda cet. Cebănelu Valeriu și a încercat să clarifice din ce motiv ultimul la lovit așa tare pe fiul său dar ultimul era agresiv și din ograda sa striga cu cuvinte injurioase în adresa lor. Ultimul împreună cu soția sa. Cebănelu Valeriu avea în mînă o bîrnă de lemn și în altă mîină un topor, era foarte agresiv și a observat că era în stare de ebrietate. Nu este prima dată cînd consuma alcool și aplica violența fizică asupra membrilor din familia sa. Ulterior a sunat la serviciul unic 112 și la scurt timp la fața locului a venit salvarea și colaboratorii de poliție. Ea cu feciorul ***** au plecat la Spitalul Raional Florești pentru acordarea ajutorului medical. Cebănelu Valeriu este o persoană care face abuz deseori de alcool și este o persoană foarte agresivă. Deseori aplică violența fizică față de membrii familiei sale. În momentul cînd a încercat să discute cu ultimul referitor la acțiunile sale ilegale, ultimul nu avea careva remușcări și din contra a menționat că va aplica și în continuare forța fizică asupra fiului său și a minorului ***** dacă vor merge prin preajma gospodăriei sale. La moment nu poate face un calcul cu privire la prejudiciul moral, fizic și material provocat fiului său *****, acțiunea civilă o va înainta pe parcurs.

- **Declaraţiile martorului Laptinov Olesea *****,** care a comunicat că: locuiește în sat. ***** r-nul Florești împreună cu soțul Laptinov Remus și trei copii minori. Fiul său ***** învață în clasa a patra din sat. ***** r-nul Florești. La data de 26.09.2022 fiul s-a dus la școală și ea știa că are lecții pînă la ora 13.00 minute după ce el revenea acasă împreună cu minorul ***** care locuiește în vecinătatea lor. În jurul orelor 14.00 min. a venit acasă speriat fiul său ***** și i-a comunicat că cet. Cebănelu Valeriu fără careva motive l-a bătut pe el și pe minorul ***** cu o bîrnă din lemn. Ea a sunat chiar în acel moment vecinei Volcov Lidia și i-a comunicat de cele întîmplate. Ulterior s-a urcat cu fiul mai mare cu automobilul personal și s-au deplasat la fața locului. A ajuns lîngă gospodăria lui Cebănelu Valeriu și la văzut jos la pămînt pe minorul ***** care plîngea și avea picioarele vinete și nu putea să calce pe piciorul drept și acuza durerii foarte mari. Fiul său de asemenea avea o vînătaie la piciorul drept. În drum era de asemenea o vecină de a cet. Cebănelu Valeriu care a scos apă și la scurt timp a venit și vecina Volcov Lidia. S-a apropiat de ograda cet. Cebănelu Valeriu și a încercat să clarifice din ce

motiv ultimul la lovit așa tare pe fiul său dar ultimul era agresiv și din ograda sa striga cu cuvinte necenzurate în adresa lor, împreună cu soția sa. Cebănelu Valeriu avea în mîină o bîrnă de lemn și în altă mîină un topor, era foarte agresiv și a observat că era în stare de ebrietate. Nu este prima dată cînd consumă alcool și aplică violența fizică asupra membrilor din familia sa. Ulterior, Volcov Lidia a sunat la serviciul unic 112 și la scurt timp la fața locului a venit salvarea și colaboratorii de poliție. Ea a examinat fiul la salvare și ulterior vecina Volcov Lidia împreună cu fiul ***** au plecat la Spitalul Raional Florești pentru acordarea ajutorului medical. Cebănelu Valeriu este o persoană care face abuz deseori de alcool și este o persoană foarte agresivă. Deseori aplică violența fizică față de membrii familiei sale. În momentul cînd a încercat să discute cu ultimul referitor la acțiunile sale ilegale, ultimul nu avea careva remușcări și din contra a menționat că va aplica și în continuare forța fizică asupra fiului său și a minorului ***** dacă vor merge prin preajma gospodăriei sale. Nu a dorit să fie recunoscut ca parte civilă pe cazul dat fiul său *****.

- Raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. *** din 11 octombrie 2022** conform căruia la examinarea medico-legal a minorului *****, a. n. *****, se determină: contuzia articulației genunchiului stîng, fractură închisă a osului V metatarsian picior pe dreapta cu deplasare minimă, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, condiționează o dereglare de sănătate de lungă durată și se califică ca vătămare corporală Medie.

Ascultând părţile, audiind inculpatul, cercetând materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată consideră, în şedinţa de judecată, a fost demonstrată fapta şi că anume Cebănelu Valeriu la 26 septembrie 2022, în jurul orei 14^{00}, aflîndu-se în preajma gospodăriei sale amplasată în s. ***** r. Florești, cu scopul cauzării vătămărilor corporale, intenţionat, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu un obiect din lemn peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale sub formă de: contuzia articulației genunchiului stîng, fractură închisă a osului V metatarsian picior pe dreapta cu deplasare minimă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și conform raportului de expertiză medico-legală nr. ***** din 11.10.2022 se califică ca Medii.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) CPP RM, Instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art. 364/1 Cod de procedură penală al RM şi audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acţiunile căruia instanţa le califică în conformitate cu prevederile art. 152 alin. (1) din Codul penal, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o tremie din capacitatea de muncă.

În acord cu art. 93 alin. (1) CPP RM, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) CPP RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, § 33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza Kokkinakis vs. Grecia din 25.25.1993, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364/1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate infra.

În speță, reieșind din declarațiile inculpatului, coroborate cu cele ale părții vătămate, martorilor dar și mijlocul material de probă enunțat supra, instanța constată că, inculpatul fiind conștient de acțiunile sale, la 26 septembrie 2022, în jurul orei 14^{00}, aflîndu-se în preajma gospodăriei sale amplasată în s. ***** r. Florești, în urma unui conflict apărut cu minorul *****, a.n. *****, cu scopul cauzării vătămărilor corporale, intenţionat, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu un obiect din lemn peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale medii.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Cebănelu Valeriu să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.c/1 din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Cebănelu Valeriu a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezenţa tuturor elementelor componenţei de infracţiune de care a fost acuzat.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Cebănelu Valeriu și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile art. 152 alin. (2) lit.c/1 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.c/1 din Cod penal al RM – adică , vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii, săvârșită cu bună ştiinţă asupra unui minor, prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea acestuia la răspundere penală.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Iar conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Cebănelu Valeriu dincolo de orice îndoială rezonabilă. Iată de ce, instanța de judecată va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa.

La stabilirea măsurii pedepsei instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnaţilor şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovaţilor, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestora.

La aplicarea felului şi măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, instanța de judecata reiese din pericolul social al infracţiunii comise, urmările ei, circumstanţele atenuante şi agravante ale răspunderii penale, personalitatea inculpstului.

Instanța de judecată remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de astabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

Față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor

sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.
Stabilind pedeapsa inculpatului Cebănelu Valeriu instanța de judecată remarcă următoarele caracteristici ale acestuia. Potrivit caracteristicii rezultă că inculpatul Cebănelu Valeriu se caracterizează pozitiv. (f.d.71) La evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d.72) Circumstanțe atenuante conform art. 76 CP instanța de judecată a stabilit căința sinceră. Circumstanțe agravante conform art. 77 CP instanța de judecată nu a stabilit.
Inculpatul Cebănelu Valeriu vina a recunoscut-o pe deplin, în cele comise sincer se căiește. A solicitat instanței să nu fie aspru pedepsit.
Potrivit alin. (1) al art. 80/1 Cod Penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.
În speță, pedeapsa prevăzută de legea penală pentru infracțiunea săvârșită de inculpatul Cebănelu Valeriu - art. 152 alin. (2) lit. c/1) CP se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani. Astfel, noile limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului Cebănelu Valeriu sub formă de închisoare conform alin. (1) al art. 80/1 CP sunt de la 3 ani 9 luni la 5 ani 3 luni.
În contextul circumstanțelor constatate, analizând criteriile în baza cărora urmează a fi stabilită și individualizată pedeapsa inculpatul Cebănelu Valeriu instanța de judecată consideră că, scopul pedepsei penale va putea fi atins prin aplicarea față de inculpatul a pedepsei sub formă de închisoare, care va fi echitabilă faptelor comise.
Instanța de judecată consideră că pentru a determina inculpatul Cebănelu Valeriu la un comportament adecvat în societate, acesta urmează să suporte pedeapsa penală, totodată conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului poate avea loc în condițiile privative de libertate, or ultimul nu este la prima abatere penală, acesta în repetate rânduri a manifestat un comportament agresiv cu aplicarea violenței fizice în privința minorilor, fapt confirmat și prin sentința de condamnare din 04.12.2024 pentru comiterea infrcațiunii prevăzute de art.201/1 al.1) lit.a) Cod penal, unde la fel victima s-a dovedit a fi un minor- fiul vitreg al inculpatului.
Luând în considerație personalitatea inculpatului Cebănelu Valeriu, comportamentul acesteia pe parcursul examinării cauzei, nu este la prima abatere penală dar și reieșind din caracterul infracțiunii comise,

comportamentul acestuia în cadrul ședinței de judecată, faptul că ultimul nu a înțeles faptele comise se căiește sincer, instanța de judecată ajunge la concluzia că în privința inculpatul Cebănelu Valeriu pentru comiterea de către aceasta a infracțiunii prevăzute art. 152 alin. (2) lit. c/1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Pornind de la gravitatea infracțiunii incriminate, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Cebănelu Valeru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de 152 alin.(2) lit c/1) CP RM a-i stabili o pedeapsă de 3 ani 9 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de judecată a stabilit, că Cebănelu Valeriu la 04.12.2024 prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Florești) a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1alin. 1) lit.a) Cod penal, la un an închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei pe o perioadă de probațiune de un an.

Conform informației Biroului de Probațiune Florești din 30.01.2025 Cebănelu Valeriu până la moment, neîntemeiat nu se prezintă la Biroul de Probațiune pentru a fi la evidență în vederea executării pedepsei cu închisoarea cu suspendarea condiționată.

Iar în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Cebănelu Valeriu a declarat, că la 31 ianuarie 2025 s-a prezentat la BP Florești, unde i-a fost adusă la cunoștință sentința din 04.12.2025, astfel relatând, că intenționează să o conteste în termenul stabilit.

Prin urmare, potrivit prevederilor art.84 alin.(4) CP RM: „ Conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Prin urmare, instanța de judecată, stabilind faptul , că cauza penală nr. 1-17/2022 a fost examinată în procedură generală în lipsa inculpatului, care a fost anunțat în căutare, iar sentința din 04.12.2024 i-a fost adusă la cunoștință inculpatului Cebănelu Valeriu abea la 31.01.2025, aceasta la momentul pronunțării prezentei sentințe nefiind definitivă, ce face imposbilă aplicarea prevederilor art. 84 al.4) Cod penal.

Măsura preventivă.

La rândul său, potrivit art. 395 alin. (1) lit. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

La caz, instanța de judecată reține că, în privința lui Cebănelu Valeriu pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei a fost aplicată măsură preventivă

prin ordonanța procurorului din 27.12.2024 sub forma de obligarea de nepărăsire a localității pe un termen de 60 zile.

Instanţa menţionează că în privinţa inculpatului a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate iar inculpatul a demonstrat atât pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul examinării cazuzei, riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, prin urmare, in stanța de judecată va aplica față de acesta măsura preventivă- arestul preventiv, cu luarea sub arest din sala de judecată, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală RM, hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. Acțiune civilă pe dosar nu a fost înaintată. Cu toate acestea, instanța de judecată consideră că, partea vătămată nu este privată de dreptul să înainteze acțiune civilă în procedură contencioasă, dacă va considera de cuviință.

Astfel în cadrul examinării cauzei penale, repreznetantul legal al părții vătămate minore Volcov Lidia nu a înaintat careva pretenții de ordin moral sau material față de inculpat.

Însă , instanța de judecată ține să explice reprezentantului părții vătămate minore Volcov Lidia, că este în drept să înainteze acțiune civilă în procedură contencioasă, în vederea reparării eventualelor prejudicii cauzate prin infracțiune, dacă va considera de cuviință.

Cheltuieli judiciare.

În continuare instanța de judecată mai constată că, acuzatorul de stat a solicitat să fie încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei care sunt compuse din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare pe dosar.

Astfel, în conformitate cu art. 143 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; 3) stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 31) stării psihice şi fizice a persoanei în privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vârstei bănuitului, învinuitului, inculpatului sau părţii vătămate – în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vîrsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărârii în cauza dată; 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit

adevărul în cauză. În conformitate cu prevederile art. 227 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală al RM, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 229 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală al RM, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Prin urmare din materialele cauzei urmează că în cadrul procesului penal s-a întocmit: - Raportul de constatre nr. ***** din 04.10.2022 (f.d.35-36) ,în sumă de 320 lei, Raportul de expertiză nr. ***** din 11.10.2022 (f.d.60-61) în mărime de 320 Lei.

În acest sens, instanța de judecată va încasa din contul lui Cebănelu Valeriu, în beneficiul statului, suma de 640 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru expertiza efectuată în cadrul procesului penal.

Corpuri delicte.

Cu referire la prevederile art. art. 161-162, 385 alin. (1) pct. 13, art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În cadrul urmării penale, corpuri delicte nu au fost recunoscute și anexate.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile art. art. 16 al.4), 70, 72 al.3), 80/1 alin. (1) din Codul penal, art. art. 340, 364/1 , 384-389, 392-395, 397 şi 437 alin. (1) pct. 14), 438, 439 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat Cebănelu Valeriu ***** a.n. ***** c/p ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.c/1 din Codul penal, și în baza acestei norme, prin aplicarea art. 80/1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă de trei ani nouă luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea acestuia sub arest din sala de judecată.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Cebănelu Valeriu al calcula din momentul pronunțării sentinței.

Se aplică în privința lui Cebănelu Valeriu, măsura preventivă- arestarea preventivă până la devenirea definitivă a sentinței.

Se explică reprezentantului părții vătămate minore, că este în drept să înainteze acțiune civilă în procedură contencioasă, în vederea reparării eventualelor prejudicii cauzate prin infracțiune, dacă va considera de cuviință.

Se încasează de la Cebănelu Valeriu în beneficiul statului suma de 640 (șase sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru expertizele efectuate în cadrul procesului penal.

Sentința fiind motivată și pronunțată public la 03 februarie 2025.

Sentinţa este cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Florești).

Preşedintele şedinţei, judecător **Ramona Moșneguțu**